

**DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE L'ACADÈMIA VALENCIANA DE LA
LLENGUA SOBRE EL NOM I ENTITAT DEL VALENCIÀ I SOBRE LA
NORMATIVA OFICIAL VIGENT**

El Ple de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en la sessió celebrada el dia 19 de desembre del 2003, ha adoptat l'acord següent:

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua, reunida en sessió plenària el 19 de desembre del 2003, tenint en compte que una de les seues competències és la de «vetllar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat» (art. 7 de la Llei de Creació de l'AVL), ha acordat fer pública esta Declaració:

L'article 4 de la Llei de Creació de l'AVL estableix que «els principis i criteris que han d'inspirar l'actuació de l'Acadèmia són els que es desprenen del dictamen aprovat pel Consell Valencià de Cultura el 13 de juliol del 1998 i que figura en el preàmbul d'esta Llei».

El dictamen del Consell Valencià de Cultura, pel que fa al nom i la naturalesa del valencià, en l'apartat «Sobre el nom, la naturalesa i la codificació del valencià», assenyala:

Pel que fa al nom:

- a) «El nostre Estatut d'Autonomia denomina “valencià” a la llengua pròpia dels valencians, i per tant este terme ha de ser utilitzat en el marc institucional, sense que tinga caràcter excloent.»
- b) «L'esmentada denominació “valencià”, i també les denominacions “llengua pròpia dels valencians” o “idioma valencià”, o altres, avalades per la tradició històrica valenciana, l'ús popular, o la legalitat vigent, no són ni han de ser objecte de qüestionament o polèmica. Totes servixen per a designar la nostra llengua pròpia, la qual compartix la condició d'idioma oficial amb el castellà.»

Pel que fa a la naturalesa:

«El valencià, idioma històric i propi de la Comunitat Valenciana, forma part del sistema lingüístic que els corresponents Estatuts d'Autonomia dels territoris hispànics de l'antiga Corona d'Aragó reconeixen com a llengua pròpia.»

Partint d'estos plantejaments, el Ple de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua estima convenient fer la següent

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL

1. La denominació de *valencià* és tradicional, històrica, legal, estatutària i, per tant, la més adequada al marc institucional.

2. Esta denominació no és incompatible ni ha d'entrar en contradicció amb altres denominacions també tradicionals, històriques i legals, que rep la llengua pròpia dels valencians.

3. El nom de la llengua i la seua naturalesa no han de ser objecte de polèmiques inútils ni de cap classe d'instrumentalització cultural, social ni política, ja que això només contribuïx a fomentar la desunió entre els parlants, a dificultar la promoció del seu ús i a obstaculitzar la seua normalitat plena.

4. La diversitat onomàstica del valencià no pot servir de base a iniciatives que projecten una imatge fragmentada del sistema lingüístic que els valencians compartim amb altres territoris. Les iniciatives que adopten els poders públics per a difondre el valencià fora del nostre àmbit lingüístic tenen tot el reconeixement de l'AVL. En tot cas, estes han de garantir la difusió de la nostra peculiaritat idiomàtica i s'han d'ajustar a criteris conceptuals i onomàstics de caràcter integrador.

5. En el moment oportú, l'AVL elaborarà un dictamen detallat i precís sobre les qüestions anteriors.

6. L'AVL demana a les institucions públiques ser consultada en tots els casos en els quals es legisle o es prenguen iniciatives sobre el valencià, en allò que afecte les competències legals que té atribuïdes.

7. Finalment, l'AVL recorda que el referent normatiu oficial del

valencià, aprovat en els acords plenaris del 25 de març i del 20 de maig del 2002, està en plena vigència i que, per tant, totes les administracions públiques valencianes i totes les entitats privades que reben finançament públic tenen l'obligació de respectar-lo, d'acord amb l'article 5 de la llei per la qual es crea la institució.